

Leefrocht

P922542 • Afgiftekantoor: 2099 Antwerpen X • Maandelijkse tijdschrift (verschijnt niet in juli en augustus)
Jaargang 38, nr. 5, januari 2023 • Afzender: Katholiek Onderwijs Vlaanderen, Gulmardstraat 1, 1040 Brussel

Joan Carmona S. P

11/11/23

Als je iemand wil laten groeien, moet je ze kansen geven. Dat betekent vertrouwen hebben dat ze er zullen in slagen om hun grenzen te verleggen.

Het is een gegeven in het menselijk leven dat we vroeg of laat op onze grenzen lopen. Dat is de gang van het leven. Maar niets zegt dat we er vooraf moeten van uit gaan dat we op onze grenzen zullen lopen.

Als we het vertrouwen van anderen krijgen denken we niet aan die grenzen, maar aan wat we nog meer kunnen doen.

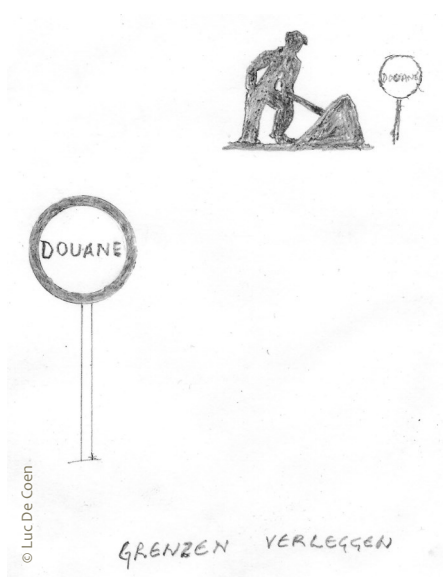
Dat vertrouwen geven, dat kansen geven, zelfs als het niet lijkt te lukken, is wat een goede leraar doet, en zo maakt hij goede leerlingen.

Grenzen verleggen gebeurt spontaan als men vertrouwen krijgt. Zoals Maria en Jozef naar Egypte moesten vluchten, zijn er vandaag spijtig genoeg te veel mensen die door oorlog en armoede verplicht worden om – letterlijk – hun grenzen te verleggen.

Ook hier is het een kwestie van vertrouwen. Het massale welkom voor mensen die de oorlog in Oekraïne ontvluchtten, bewijst dat er nog veel ruimte is om vluchtelingen kansen te geven om een nieuw leven te beginnen.

**In vertrouwen
groeien is:**

KANSEN GEVEN EN GRENZEN VERLEGGEN

*Hij beet op zijn lip.
Wat in zijn ogen stond te lezen,
was te groot, te veel, te menselijk,
te kwetsbaar
voor welke vertaalcomputer dan ook.
Zijn wenkbrauwen gingen omhoog
en hij strekte zijn handen vragend uit.*

*Voorzichtig legde zij er
het instrument in.
Hij keek haar aan en je kon zien
dat ze elkaar
daar, op dat moment,
een levensveranderende seconde lang begrepen.*

*Toen hij speelde,
aarzeland, niet helemaal foutloos,
ademde het meisje uit,
alsof ze al die tijd
haar adem ingehouden had.
Hier waren geen woorden nodig.
Alles werd gezegd
in een deuntje dat ze beiden kenden.*

*Enkele weken later
hoorde ik de melodie opnieuw:
ze buitelde door de gangen
tijdens de middagpauze,
gevolgd door gelach en stemmen
in verschillende talen -
en niemand hield de adem in.*

Ruth

Groeien als katholieke dialogeschool betekent de weg van een pedagogie van de hoop bewandelen. Een andere naam daarvoor is een pedagogie van vertrouwen. Opvoeden is cultiveren van vertrouwen. Wegwijzers op die weg zijn: duurzaamheid, gastvrijheid, generositeit, kwetsbaarheid en belofte, rechtvaardigheid, uniciteit in verbondenheid, verbeelding en de eigen inspiratie van je school. Het zijn tegelijk de toetsstenen van kwaliteitsvol onderwijs. Jezus en Maria mogen je inspiratiebron zijn; zij leefden ze voor. Vreugde en verbondenheid stralen ze uit. In deze jaargang volgen we de lichtpuntjes naar voluit leven en stralen we vertrouwen uit.

Foto: Sabrina Stragier

Als de lantaarnontsteker zijn lantaarn aansteekt, is het alsof hij een ster meer doet schijnen.

De kleine prins van Antoine de Saint-Exupéry staat vol met verwijzingen naar licht. Een van de figuren die hij ontmoet is de lantarenaansteker, en het hele verhaal is verweven met het heelal.

Op het einde van het boek geeft de auteur de lezer de raad om als hij ooit in de woestijn is, gewoon onder een ster te wachten, en de prins zal komen. De ontdekkingsstocht van de kleine prins, waarin hij zichzelf vindt, maar ons tegelijk veel leert over onszelf als lezers, is een ontwarren van een kluwen dat de mensheid zelf gemaakt heeft.

Bij elke ontmoeting gaat de kleine prins met volle vertrouwen in op wat hem tegemoet komt, en wordt beloond met een nieuw inzicht.

De lichtjes op de handen in de foto zijn door draden verbonden die verward in elkaar verstrengeld zijn. Met het nodige vertrouwen kunnen we ze zoals de kleine prins ontwarren en tot meer inzicht komen.

De leraar als liefhebber

‘De leraar draagt zorg voor de leerling die in de toekomst zorg moet dragen voor de wereld die hij liefheeft. Zorg voor de leerling beroert hem in die mate dat hij voortdurend de juiste woorden en gebaren zoekt om zijn passie voor de wereld bij elke leerling te ontsluiten. Hij doet dat door een kind te leren schrijven, door hem de cultuur van het Frans of het ambacht van een metselaar bij te brengen. Een toegewijde leraar durft de eigen heilige huisjes af te breken om een nieuwe wereld te openen voor jonge mensen. Hij gunt leerlingen de ruimte om zichzelf opnieuw uit te vinden. Hij schenkt hun tijd en ruimte om op een onvoorspelbaar en onbeheersbaar ritme te leren en mens te worden.’

(Uit: Carl Snoecx, *Scholen die naar sterren reiken*, p 141)

Als leraar vorm je leerlingen vanuit een *generieuze* attitude: je geeft om je leerlingen en je houdt van je vak. Je gunt de ander de vrijheid om anders te zijn, anders te denken, anders te geloven. *Genereus* in het leven staan betekent geven zonder iets terug te verwachten. Het daagt ons uit om onvoorwaardelijk steeds nieuwe kansen te bieden en te vergeven. In het christendom weten gelovigen zich uitgenodigd om vanuit Gods liefde te bestaan. Om van die liefde een bescheiden teken te geven in de wereld om ons heen. Vanuit een *generositeit*, een kracht, die we zelf van God ontvangen hebben.

Bron: *Formulering wegwijzers synthese* – samenstellers Rik Depré en Sabrina Stragier – 03/2021

De leerling als jongere die graag gezien wil worden

Wanneer je vraagt aan jongeren: ‘wat vind je belangrijk?’, dan is hun antwoord steevast dat je jezelf mag zijn en dat er iemand is die je graag ziet. Iemand die je graag ziet, voor wie je bent, zonder meer. Iemand die naast je staat, die kansen geeft en die jou z’n vertrouwen schenkt. Het is dan ook van het grootste belang dat dat de uitgangspositie vormt voor scholen om met hun leerlingen op weg te gaan. ‘Wij engageren ons om jongeren te helpen bij het zich eigen maken van waarden en we verwachten van de ouders dat ze loyaal zijn tegenover de vorming die wij hun kinderen aanbieden. Vanuit onze christelijk geïnspireerde levensvisie en inspiratie geven we groeikansen aan jonge mensen in onze samenleving: hier kiemt talent!’ (bron: *pedagogisch project VABI Roeselare*)

Door hen de met de nodige leer- en leezorg te omringen kunnen ze opgroeien en zichzelf ontplooien, en op die manier langzaam maar zeker elke dag opnieuw hun grenzen verleggen.

De school als gastvrije plaats waar leerlingen en leraren elkaar ontmoeten

Scholen zijn *gastvrije* plaatsen waar leerlingen en leraren elkaar ontmoeten in diverse contexten. Een katholieke dialoogschool houdt de ruimte voor dialoog voortdurend open. Groepen komen zo niet tegenover elkaar te staan, maar naast elkaar. Ze bouwen vreedzaam, met respect voor verschil één diverse samenleving op. *Gastvrijheid* betekent dat wij ons niet vasthechten aan één onveranderlijke cultuur, maar dat iedereen welkom is die te gast wil zijn. *Gastvrijheid* betekent ook dat wij durven zeggen waarvoor wij als gastheer staan. Door in dialoog te gaan erkennen en versterken gastheer en gast elkaars identiteit.

Satellite moments – Charlie Fink en Luke Treadaway

Wie zijn de mensen die je laten voelen dat je leeft?

Zijn er die aan je zijde staan?

Loopt je achter

elke zonsondergang aan?

Zie je elke angst onder ogen?

Reik je nog hoger als al je dromen verdwijnen?

Who are the people that make you feel alive?

Are any of them standing by your side?

Are you chasing every sunset?

Are you facing every fear?

Are you reaching even higher when your dreams all disappear?

Proviand voor onderweg, een verademing voor onderwijsmensen
Maandelijks inspiratiebron: pro.katholiekonderwijs.vlaanderen@leeftocht.be
Impressies zijn welkom op leeftocht@katholiekonderwijs.vlaanderen

Er is getracht alle rechthebbenden op copyright te bereiken;
wie toch een overname zonder voorkennis vaststelt,
wordt verzocht contact op te nemen.

Leeftocht

Jaargang 38
nummer 5

januari 2023

v.u. Lieven Boeve

Maria,

Wees voor ons de bouwgrond
van graag zien,
wanneer we dreigen
in het niets te verzanden.
Geef ons de nodige steun en kracht
om steeds perspectief
op de toekomst
te blijven houden.

Help ons blijvend verwonderd te zijn,
over het kleine en het onverwachte
van elke dag.
Draag ons in het hartverwarmende
van de glimlach,
vanuit het besef
dat elke jongere zichzelf zijn mag.

Doe ons samen stralen van vertrouwen,
alleen zo kunnen we samen bouwen
aan een school
van oprechte gastvrijheid
en innige verbondenheid,
waar allen zichzelf kunnen zijn
in hun grensverleggend leerproces.

Amen.

Maria – vlucht naar Egypte

Foto: Sabrina Stragier

‘Sta op en vlucht met het kind en zijn moeder naar Egypte’.
(Mt 2, 13)

Maria ging vol vertrouwen in op de vraag van de engel om
een kind te krijgen. Maar eens geboren komt er een
nieuwe uitdaging.

Zoals zoveel mensen vandaag nog werden Jozef en Maria
vluchtelingen. Zoals we ook vandaag zien, namen ze dat
op als een kans. Vluchten is – verplicht – grenzen
verleggen. Letterlijk naar een ander land gaan en daar de
kansen zoeken om een nieuw leven te beginnen.

Dat vergt vertrouwen. In plaats van in zak en as te zitten
en bij de pakken te blijven zitten proberen er iets van te
maken is niet gemakkelijk.

Voor Maria was het een logisch gevolg van haar keuze: ze
had er vertrouwen in dat het zou goed komen.

Leven vraagt een speelruimte waar je kunt oefenen

Kinderen en jongeren kansen geven
zit in kleine dingen.

Het begint met hen te beluisteren,
hen het vertrouwen te geven
dat zij mogen zijn wie ze zijn
en dat je onbevooroordeeld
naar hen zal luisteren,
zonder onmiddellijk zelf voor alles
een antwoord klaar te hebben.

Het is geloven
dat die kleine kiem vol talent
heel wat in zijn mars heeft.

De scholengroep Sint-Michiel voor secundair onderwijs in
Roeselare getuigt daarvan volmondig. Jongeren geven er
actief mee vorm aan de pastorale werking op school. In een
losse sfeer en wederzijds respect tussen jongeren en
volwassenen groeien originele ideeën. De oefenruimte die
jongeren er krijgen, verlegt grenzen. *Vertrouwen uitstralen*
vertaalden ze in het sprankelende *Led it be*.

Mogen zijn wie je bent en groeien op jouw eigen tempo. Een
school waar men inzet op jouw talenten. Zo is het ook in de
Izegemse Zonnebloemschool (scholengemeenschap
Prizma). Een school voor buitengewoon lager onderwijs,
type basisaanbod en type 9. Met de regelmaat van de klok
zie je op de bruisende facebookpagina van de school foto's
en korte berichtjes verschijnen van het dagelijkse
schoolleven bij hen. Elke keer weer zie je stralende
gezichten, zowel bij leerlingen als bij het schoolteam. Hoe
creatiever, hoe liever. Maar telkens op maat van elke
leerling. Zo zie je hen groeien boven zichzelf uit. Geef toe,
wat is er mooier voor een ouder en een schoolteamlid dan
dat een leerling zich goed in zijn vel voelt. Je zoon of
dochter zien stralen vol vertrouwen ... dat is het grote
kleine geluk!

Bron: [Zonnebloemschool Izegem](#)

**Er moeten mensen zijn
die zonnen aansteken,
voordat de wereld verregent.**

Toon Hermans

Vonkjes van klein geluk

We wensen je ...

Licht, elke dag een 'hoop-je'.

Sprankels die je doen schitteren.

*Vonkjes van klein geluk,
die de donkere dagen oplichten.*

Warmte, elke dag een 'steun-tje'.

Vuur in jezelf dat blijft gloeien.

Graag zien met de glimlach.

Maak er iets zaligs van!

Laat je licht schijnen

En ga samen op weg

Durf Haar te ontmoeten

Ik ben er voor jou

Telkens weer

Begin aan die nieuwe wereld

En straal vertrouwen uit ...

© Foto en tekst: Scholengroep Sint-Michiel Roeselare